

ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΣΕΛ ΚΟΡΝΤΑΙ

ΣΤΑΧΤΗ

«Η δεσποινής Πώλη Σεσσων πρός την δεσποινίδα Φολάρη, της «Κομεντί - Φρανσάζ» :

«Αγαπητή μου φίλη,

«Μέθυμπασσι τάχα ακόμα ; Είμαστε πολύ φίλες, τότε που παρακαλουόσσαμε μαζύν τα μαθήματα της κ. Γκαγιάρ. Πέρασε όμος τόσος καρδιώς από τότε : Πέντε όλδκληρα χρόνια. Στό διάστημα αυτό, δέν ξαναιδιμήκαμε, ούτε κι' έγραψε καθόλου ή μια στήν άλλη. Λοτσόσ, έγιν ως ξανάδια πολλές φορές και σε χειροκρότηση στό θέατρο. «Εσύ όμως θάγης τόσες ζητηρίεις σου θά κερδίσασαι τη δική μου άνδρα μηνησοι. Κύτταξε λοιπόν, φάξε βαθειά στη μηνή σου νά με θυμηθής και θυμήσους έπιστης καὶ την διδελφική φίλια που μᾶς ένωσε καπότε. Γιατί έχω μάνγκο σημερά δάτη τη δύστη σου...»

«Θάσου μου έξεμπολγήθω κατι φθερό, που δυσκολεύουμα πολύ νά το πώ. «Άκουσε κάτι : Κάθε φορά πού γράφω, βλέπω μπροστά μου τό πρόσωπο που θά διασάσσει το γράμμα μου. Είνε πολύ στενώδωρα αυτό. «Ετοι λοιπόν, αυτή τη στιγμή είσαι μπροστά μου, με τό τριαταφύλειο σου χαμόγελο για τό δόποιο τόσος γίνεται λόγος στους θεατρικούς κύκλους καὶ τό δόποιο έγω τό γνώρισμα πολύ πρίν από τόν άλλο κόσμο. «Άργω όμως άφρωστο στάση μου κι' τοσις καὶ νό Βιάζεσαι... Νά λοιπόν που μου συμβάνει : Είμαι τρελλά έρωτεμένη με τόν μεγάλο σου συνδελφο, τόν Φασέρ...»

Θέρπεται νά κρήσουσα τό μεγάλο μου μυστικό στά τρισδιάστα τής ψυχῆς μου. «Η ίδια όμως πώς ζήσι έστιν κοντά του, πώς τού μιλάσ, καὶ τόν βλέπεις κάθε μέρα, μ' ἔπεισε νά σου άνοιξε τήν καρδιά μου. Μου φωνείται πώς μητορεῖ νά με «καταλάθης περιστέρο από κάθε άλλη και νά με συμπονέσταις.

«Καὶ νά σου πώ, αυτή ή τρέλλα μού φίνεται τόσο δαυνήστη, ώστε δέν φαντάζομαι νά είνε κάτι κακο...»

Θά σθελα νά τόν γνωρίσω, νά τόν άκουων νά μιλά φινοι, έξως δάπ' τή σκηνή, νά ίδω τίς χειρονομίες του, τίς κινήσεις, τό βλέμμα του, τόν τρόπους του στήν καθημερινή του ζωή.

«Φαντάσους. δέν τολμώ ώστε νά μιλήσω γι' αύτόν στους γονεῖς μου, γιατί φιθούμαται μήν προδοθῶ δάτη τόν παλμούς τής φωνῆς μου.

«Τί ήλικια μπορεῖ σ' αύτόν, είνε ή δύναμι του, ή βαρειάς καὶ σκοτεινή φωνή του, ή σοθαρή τους ψηφάνιοι, που τόν κάνουν νά διάφερε τόσο πολύ δάπ' δόλους τόσος δόλους καὶ μάλιστα δάπ' αύτούς τόν ψευδάριούς, τούς δάμητας νεοσσούς που παίζουν μαζύν σακ καὶ χάνονται, οσθήσουν. έκμηδενίζονται μόλις αύτός φανή πάνω στή σκηνή... Μ' άρεσουν πολύ, υπερβολικά τά μαλιά του, που έγουν ένας παράξει κι' ιδιόρυθμο γκρίζο χρώμα, πού τά κάνει νά μοιάζουν σάν δουλεύεντο ιδέρο. σάν ένα μικρό δάσος δάπ' άσταλενες καρφίτσες που λάμπουν.

Θέμαλε νά είνε τόσο κοντά μου, δέν τόν πλησιάζουν σέ μένα τά κινήσια μου. «Οταν τόν κυττάρα έτην, πάτα μού έρχεται μάτι διαστάσης έπιμυμά ν' απλώσω τό χέρι μου. Νομίζω πώς θά τόν άγγειλο.

Τέλος πάντων, δήλη του ή γοητεία ίσων νά είνε φινομενική, δύων κι' ή σκηνογραφίες σας. Αύτό όμως δέν τόν έμποδιζει δίδον ν' αντιπροσωπεύ μέσα στήν ψυχή μου τή τελειότητα τής δυνάμεως σέ δλες τής τής έκδηλώσεις, με τό λαμπρό του παρουσιαστικό τή βαρειά φωνή του καὶ τά γκρίζα του ώρασα μαλλιά.

«Δέν φεύγεις ώστε στιγμή δάπ' τό νοῦ μου. Φοθούμαι μήπως άργων νά παρασιλω γι' αύτόν. Μεταχειρίζομαι κάθε πονηριά, γιά νά καταφέρω τόν δικούς μου νά με πάνε... πήνη Κομεντί-Φρανσάζ, τίς βραδιές που παίζει έκεινος.

«Μερικές φορές έπιμυμά νά πατρεύω γρήγορα, μόνο και μόνο γιά νά μπορώ νά πηγαίνω έλευθερα στό θέατρο.

«Είδες τρέλλες ; «Ε, λοιπόν, μου φίνεται πώς δέν τόν έβλεπα από κοντά, δύως βλέπω αυτή τη στιγμή τόν έσωτρο μου μέσα στόν καρθέρη, αύτος δη πυρετός θά σταματούσε. Δέν θέλω τίποτα άλλο : Νά τόν βλέπω μονάχα κι' αύτό δέν μου φίνεται καὶ τόσο κακό.

«Σημερά δέν μπόρεσα πειά ν' αντισταθῶ δάπ' αύτόν τόν δυνα-

τό πόθο. Τού έσπειλα δυό λέξεις με τήν ύπογραφή μιά νεαρή θαυμάστριά σας» καὶ τούδησα ρωτεθοῦ στήν Πλατεία Λουθουάδ, χιά ασφρού στής πέντε.

«Διάλεις» αύτό δέ μέρος, γιατί είνε κοντά στό θέατρό του καὶ μού φαίνεται πολύ ήσυχο, με τά σοθαρά σπίτια άλογυρα, τά ύπερψηγήλα καὶ κατουσφιασμένα.

«Θά πάν νά καθήση σ' ένα παγκάκι μαζύν με τήν καμαριέρα μου, που δέν έξερε, βεβαία, τίποτε κι' έτσι, κατά τίς πέντε, θά τόν διδύνεται χωρίς δύλους νά φανερωθώ. Θά τόν διδύνεται χωρίς δύλους της μέρας, όπως είνε στό φυσικό του, χωρίς νά παίζη δράμα...»

«Θά τόν άφωνα καπότιν νά φύγη χωρίς νά τού πώ τίποτε, είμαι όμως βεβαία πώς θά είμαι καπότιν πιό ήσυχη

«Πάλες μου τώρα, σέ παρακαλώ : Πιστεύεις γάρθη φαντάζουμα πώς θά πέρασθε τό πράσινο τόσο θαυμασμός, πώς θά παιρνήν γράμματα κάθε μέρα, πώς θά τόν δρίζουν τόσα παντεπού...»

«Μή τού πής, γιατί τό θέο, πώς έγιν όμως ή νεαρή θαυμάστριά του. Θά πέθανεν σ' πότη ντροπή.

«Ξέρεις όμως τής συνήθειες του. Προσπάθησε νά μάθης δια πού δημάρτηση. Κι' έπειτα, νά μού δώσης λεπτομέρειες μπορείς γι' αυτόν. Μή φοβηθής πώς θά με κοιράσῃ τό γράμμα, δόσο κι' διν έμεγάλο

«Σ' εύχαριστώ, διαπιμένη μου καὶ δοξιμένη φίλη καὶ μή με κορούδεψης καὶ πολύ.

ΠΑΥΛΙΝΑ ΣΕΣΣΑΙΝ.

«Η δεσποινής Φολόγη πρός την δεσποινίδα Παυλίνα Σεσσών :

«Αγαπητή μου Παυλίνα,

«Τί έκποδην γιά μένα τό γράμμα σου! Ρωτάς μεν σέ θυμούμαι, άγαπημένη μου! Πώς μπόρεσες νά φανταστής πώς θά σέ ξενονόσσα ;... Νάξερες πόσες φορές ένιωσας τήν πάνουσα σου σπό κοντά μου, πόσες φορές λαχτάρουσα τήν ελικίνεια τής καρδιάς σου!... Νόμιζα πώς θά είχες παντρευτή, πώς θά είχες μάλιστα καὶ παιδιά. Κι' έπειτα, τό θέατρο με πήρε δόλοκληρο καὶ τώρα πάλι, που έκανθρισκό τή μικρή μου Παυλίνα Σεσσών, τήν τόσο φρόνιμη, τόσο έπιφυλακτική καὶ πάντα πρώτη στά μαθήματα, νά πού τόν βλέπω νά στέκη με θαυμασμό μπροστά στόν Φασέρ.

«Ξέρεις πώς με φέρνεις σέ πολύ δυσκολή θέσι, άγαπητή μου ;

«Μέ υποχρεώνεις πράτη δάπ' δόλα νά ρίξω στήν έκτιμησοι σου τό μεγάλο μας Φασέρ : Αύτό δέλλα τόκανε μεν εύχαριστοις ηάθεισαν δέλλον (είνε μάτη πάτη τίς πληγές τού θεάτρου), δόχι μιλάς καὶ στό χαρτί.

«Έπειτα, δέν θά σου φάνη κάπως παρόξενο νά πάρης μερικές ουμεδύλες φρονιμάδας καὶ προσοχής από μάλιστα ήθοτοιδι ; Καὶ όμως, μόνο αύτού τού ειδουσας τίς σιμουλόες θά μπορούσαν νά σου δώσω. Η περιπτώσα σου είνε ή ίδια, με μύρια δλλων κοριτσιών, που γελοιοποιούσαν από τήν ίδια γοητεία Βαρέθηκα νά τόκουν γιά την άπογοητεία που δοκιμασαν δύες θέλησαν νά γνωρίσουν από κοντά θεατρίνους, φορτωμένους από δόξες κι' από... χρόνια.

«Γίνα νά μή πάρω πώς μάτι δόλος δασκάλας, πού, σέ βεβαιώνω, δέν μού στέκει διόλου, δλλά καὶ για γι' απόφούγω καὶ τό έλλαχιστο ίχνος κακογλώσσιας, θά σου διηγήθη δάλλων κοριτσιών, να γελάστης, να μελαχριήσης... νά σκεφθήσης ήμως περισσότερο, με τή συμβολήκη έννοια, που μπορείς νάδρησης σ' αυτό.

«Πρίν όμως από αύτό, θά σου πώλη απλά τήν δλλήση : Μή πάς νά καθήσης τό διπόγευμα στό παγκάκι τής Πλατείας Λουθουάδ. Δέν είνε τόσο καλό τό μέρος, δόσο φαντάζουσα. Κι' έπειτα, δέν θά δης έκει τόν Φασέρ. «Αλλάς κι' διν τόν έθελεπες, θά σου φαντάσησεν καὶ τίς περνάεις.

«Έχοχμα τόρα στή μικρή μου Ιστορία :

«Ξέρεις τί θά κάνη δόλαρε τό γραμματάκι σου κι' δόλα τά παραχειρίζομαι κάθε μέρα ; Τά καλεί, δλλά από τά γραμματάκια, μέσα σε μιά μεγάλη λεκάνη κι' έπειτα πρίν βγή στή σκηνή, λίγακι γλυκερίνη στό χέρι του παρίστανε μ' αύτό τής στάχτες από τά γραμματάκια, τρίβει καλλά-καλλά τής χούφτες του καὶ τίς περνά κατόπι σαν βούρτσα πάνω πάνω από τά

OIKONOMİK H

~~10-15~~ 10-15 1/4 L
25 25
~~39~~ 39
~~29~~ 29
~~22~~ 22
~~14~~ 14

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

—Η ΚΑΠΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΥΤ. ΘΡΑΚΗ.

Κατά τὸν Σεπτέμβριο τοῦ τρ. ἔτους ἔξιχθσαν από τὸν λι-
μένα τῆς Καθάλλας 661.589.950 κιλὰ καπνοῦ, ἀξίας—κατά τὶς
δηλώσεις τῶν ἔξαγωγέων στὸ Τελωνεῖον—77.148.939.70 δραχ.

Ο ακόλουθος πίναξ μάς πληροφορεῖ ποιοι ήσαν οι άγορα-σταί αυτών των καπνών μας.

	Κιλά	Αξία σε δραχ.
Τσεχοσλοβακία	328.144.350	44.799.818.05
Ηνωμ. Πολιτ.	175.647.600	23.070.670.00
Γερμανία	134.661.000	8.171.910.80
Τύνις	22.204.000	1.024.774.55
Συρία	578.500	67.800.00
Αλβανία	313.000	11.166.30
Ελβετία	41.500	2.890.00
Σύνολοι	661.589.950	77.148.039.70

Κι' ἐπειδὴ τὸ σύνθο τῶν ἔξαρθμένων καπωῶν ὅπό τὸν ἀντερῶ λιμένα κατὰ τοὺς 8 πρώτους μῆνες τοῦ τρ. ἔτους ήταν 4.106.124 κιλά δίξια 315.627.525 δραχ. ἢ ουσιολική ἔξαγωγὴ στοὺς 9 πρώτους μῆνες τοῦ τρ. Ε. Ἐπιτασει σὲ 4.767.714 κιλά, δίξιας 392.776.455 δραγμῶν.

Κατά τάν ίδιο μήνα έχηθησαν από τὸν λιμένα τῆς Αλεξανδρουπόλεως 364.755 κλικατνοῦ, δέεις—κατά τὶς δηλώσεις τῶν έχαιρωγέων στὸ τελωνεῖον—45.056.710.25 δραγμῶν, διε έχεις κατά γάρ τοις έχαιρωγής.

Αριθμός παραγωγής	Κιλά	Άξια εἰς δρ.
νομίσματα Πολιτείας	271.860	32.554.221,25
λαθετών	92.875	12.472.499
Σύνολος	364.735	45.056.710,25
Σύνολος Ιανου. -- Αύγουστου	255.998	22.020.828,00

Σύνολον Ηλιανού—Σεπτεμβρίου 610,753 67,077,538,25

"Ητοι, κατά τό ένευμανο χρονικό διάστημα (1-1934-30-9-
#34) έξηχθραν από την 'Ανατολική Μακεδονία και την Δυτική
Θράκη 5.388.466.95 κιλά καπνοῦ, άξιας 459.854.002.95 δραχ

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Κατόπιν άποφάσεως των υπουργών της Εθνικής Οίκονομιας και των Οικονομικών, πάουν πλέον να ισχύουν δόλι γενικᾶς οι ποσοτικοί περιορισμοί στην εισαγωγή αφαγών μικρών και μεγάλων, δσπρίνων και ξυλαράκων. "Ετοι έπιτρέπεται άπεριόριστος εισαγωγή των ειδών αύτων, άλλα πάντοτε όποιο τύπο

τῶν ἐπ' ἀνταλλαγῆς εἰσαγωγῶν.

πών.
‘Ανεξαρτήτως δύμας ἀπό τα ἀνωτέρω μετρα, οἱ ὑπουργοὶ τῶν
Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οικονομίας ἀνέθεον εἰς τὸν κ.
Βασιλόπουλον ιά τοὺς ὑποβάλλη τῇ γνώμῃ του γιά τὸν καλὺ^τ
τερό τρόπο μὲ τὸν ὅποιο θὰ κατορθωθῇ ἡ ὑποτίμησις τοῦ
κρέστος.

‘Ο Θεός να δώσῃ!...

—ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ
‘Ο ύπουργός των Ἐσωτερικῶν διέταξε τις ἀγορανομικές ύπηρ-
σίεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶν, νά παρακολουθῶν τις
τιμές στὶς ὅποιες πωλοῦνται οἱ Εὐάλωτοι βρακεῖς τόσον ἀπὸ τοὺς
ἐμπόρους χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως, δύον καὶ ἀπὸ τοὺς

πλανοδίους μικροπάλητάς.
Τό μέτρον αυτό λαμβάνεται γιατί η τιμή τῶν ξυλαιθράκων...
ἀφηνίασεν τελευταῖα κί' ὁ Θεός ξέρει ποῦ θά φτάση μὲ τὰ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΜΑΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΕΝΟΥΣ ΛΙΜΝΑΣ

—Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΣΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ
‘Η κίνησις τῆς Ελληνικῆς σημαίας πρός τις Ἰνδίες και τὴν

Απώλεια σημαντικώτατα. Αύτό το εύχριστο γεγονός πιστοποιείται από την κίνηση της διώρυγος του Σουέζ μάρον, δύο όπου διήλθησαν κατά τό α' έξαμπον ή εξ' Ελληνικά τάξιδια του αρχαίου ανθρώπου, πάνω από 300.000.

κυκλοφοριακή πηγαδικών περιοχών και πλοίων που είχαν χωρικότητα 269.000 τόνων.
Από αύτους τους 269.000 τόνους, οι 106.000 διπλοράσπεια κήρισαν τών "Ινδιάν", οι 70.000 τόν. έξαγωγές Ρωσικών προϊόντων και οι υπόλοιποι τόνοι διάφορα άλλα έμπορεύεματα.

— ТО «МПОУКБТС»

ἔχει τὴν πρώτη κυκλοφορία
ἔξ οὖν τῶν Ἀθηναϊκῶν πε-
ρισσοῦν ἔξουσιάς τοις ἀπ-

»Μ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα, σὲ φιλῶ στὰ τριαντα-
νύλλεναι σου μέμνησ

Μὲ τίπειρον μυάπη πάντα

Ζ ΦΟΛΟΡΝ